

FOTO

XII. zastavení: *Ježíšova smrt na kříži (Meditační zahrada pana Hrušky v Plzni. Památník Obětem zla)*

Vzkříšení Lazara (Velikonoční zamyšlení P.R. Čemuse, Řím)

Bylo to na jaře 2005. Matka byla po těžké mrtvici a vlekla se životem jak „Lazar“. Cestou autem se mne jednou zeptala: Proč mne Pán Bůh povolal zpět do života, a nenechal mne raději zemřít? Jsi teolog, tak odpověz!

Silnici lemovala z obou stran krásná příroda a do auta pronikala vůně probouzejícího se jara. Zařadil jsem nižší rychlost, abych zbrzdil auto cestou z kopce, chytil oběma rukama volant a vyhrkl: „No vždyť i Lazara povolal zpět na tento svět! Musí mít tedy nejen věčný život na nebi, ale i tento život na zemi v očích Božích velkou hodnotu“. Vím, pěkně se to mluví, když člověka nic nebolí. Přesto se mi zdálo, že to mám v tu chvíli dalo útěchu. Ten Lazar mi však vrtal dál hlavou, a ptám se, jak to s ním bylo?

Lazarové byli vlastně dva. Jeden je hrdinou podobenství o majetném člověku, jenž celý život nedělal nic než hodoval, zatímco „u jeho dveří ležal chudák Lazar plný vředů, a toužil nasytit se aspoň tím, co spadlo ze stolu toho boháče; dokonce přibíhali psi a olizovali jeho vředy“. Po smrti se boháč dostane do pekla, kde ve výhni žízni a sténá k Lazarovi v nebi, „ať omočí aspoň špičku prstu ve vodě“ a svlaží jeho rty. Když neuspěje, žádá, ať se Lazar aspoň vrátí zpět na zem, přesvědčit jeho pět bratrů, že mají „činit pokání“. Dostane však odpověď, že je to zbytečné, neboť „neposlouchají-li Mojžíše a proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých“ (Lk 16, 19-31)

Druhý Lazar není obrazná postava, ale Ježíšův skutečný přítel, který spolu se svými sestrami Martou a Marií hostíval Ježíše u nich doma v Betanii. Janovo evangelium

nám líčí sestry na smrt nemocného Lazara, nechají vzkázat pro Ježíše. Když dorazí, Lazar už tlí v hrobě čtvrtý den. To, že Marta má zpočátku za to, že by Ježíš spíš něco zmohl, kdyby se dostavil včas, tedy před Lazarovým skonáním, vyplývá z jemné výčitky „Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr zemřel“ (Jan 11,21). Nechápe, že Ježíš přichází až čtvrtý den *právě proto*, protože podle židovské tradice musely uplynout tři celé dni, aby byl vyloučen omyl a člověk mohl být s jistotou prohlášen za nebožtíka. Ježíš nechává tedy úmyslně situaci eskalovat, aby se o to jasněji zjevil jako Pán nad smrtí! Nechá odvalit náhrobní kámen a mocným hlasem zvolá: „Lazare, pojď ven!“. Ten vyjde celý ovinutý pohřebním plátnem, ale živý (Jan, 11. kap).

V minulosti nechyběly racionalistické výklady, podle kterých Lazar byl jen v klinické smrti, ze které ho Ježíš prostě probudil. Janovo Evangelium však zdůrazňuje, že Lazar skutečně umřel. Líčí jak Ježíš otálí za Jordánem, ačkoliv ví, že jeho přítel je v posledním tažení. Když dojde zpráva o Lazarově smrti, Ježíš před udivenými učedníky dokonce prohlásí: „Jsem rád, že jsem tam nebyl, kvůli vám, abyste uvěřili“ (Jan 11,15).

Smrt, jak víme z knihy Genese, je důsledek hříchu a vyhnání prarodičů z ráje. V ráji se přeci neumírá. I Lazar, jako všichni potomci Adamovi, byl hříšník a proto i on umřel. Hřích svazuje člověka ve svém malém já, tak jako plátno svazovalo v hrobě jeho ruce i nohy a zakrývalo mu tvář. Hřích dusí duši jak náhrobní kámen, který nikdo neodvalí sám. Co Lazar nezmohl, dosáhla však víra jeho sester: „Vím, že začkoliv požádáš Boha, Bůh ti dá“ (Jan 11, 22), vyznává Marta a dodává: „Já jsem uvěřila, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět“ (Jan 11, 27). Marta a Marie tu proto představují církev jako společenství hříšníků, kteří si ale navzájem vyprošují spásu – tedy vzkříšení.

Evangelista Jan nám ten příběh líčí tak podrobně, přesně a živě, jak může být jen vyprávění toho, kdo nese radostnou zvěst, ve kterou sám uvěřil a chce ji předat dál. **Lazar je každý z nás!** Ačkoliv tlíme v hrobě svého „já“, Kristus nás volá z hrobu ven. Ven k sobě, do společenství s bližním v lásce. Pěkně kdosi řekl že „do nebe lze dojít pouze spolu s druhými, do pekla si jde každý sám“. Učíme se to ale jen postupně a těžce. Každý den je však příležitostí sami sobě umírat, a vstávat s Kristem z mrtvých. V tom je smysl být církví! Čím víc se rozdáme zde na zemi, tím víc žijeme už na nebi: Proto je život před smrtí tak cenný, nedá se dohnat, a ničím nahradit.

Je-li však Lazar každý z nás, vrátíme se i my na nějaký čas zpět na zem, než pak nadobro zemřeme? Mnoha lidem by to možná stačilo, nesmělo by je ale nic bolet. Jinak je život peklem, a chápu svou mámu, která spíš než se vláčet dál světem jak „Lazar“, chtěla raději umřít hned. Proč ale tedy vrátil Ježíš Lazara do *tohoto* života, a ne vzal ho raději rovnou do ráje? Jednomu starověkému církevnímu autorovi to tak nešlo na rozum, že vykládá Ježíšovy slzy, které nad Lazarem prolil (Jan 11, 35), ne jako projev smutku nad

ztrátou přítele, ale soucitu, že ho vrací do tohoto „slzavého údolí“!

Skutečnost je hlubší. Lazarův návrat je předobraz konce věků, kdy se nebe spojí se zemí. To se už uskutečnilo Kristovou smrtí a jeho slavným vzkříšením. Ani Maří Magdaléna však zmrtevýchvalého Pána nepoznala, a myslela, že je zahradník (Jan 20, 15). Tak je tomu i s námi: Věříme, že ve křtu jsme s Kristem umřeli, a s ním i vstali z mrtvých (Řím 6, 1-7). Naše oči to však nevidí. Jen srdce to tuší, kdykoliv věří, doufá, miluje.

+++++

Postní výzva od sv. Jeronýma, kněze

„Obráťte se ke mně celým svým srdcem“ - praví Hospodin v knize proroka Joela. Dokažte kajícnost ducha postem, slzami a nářkem! Abyste, když se nyní postíte, byli potom nasyceni, když nyní pláčete, abyste se potom smáli, a když nyní naříkáte, abyste potom byli potěšeni. Bylo dávným zvykem si ve smutku a neštěstí roztrhnout roucho. Učinil to i velekněz, jak připomíná evangelium, když chtěl zdůraznit provinění Pána a Spasitele. A o Pavlovi a Barnabášovi čteme, že to také udělali, když slyšeli rouhání. Já však radím: **roztrhněme si ne oděv, ale svá srdce!** Jsou plna hříchů, a jestliže nebudou roztržena, roztrhnou se sama jako staré měchy. A až to učiníme, vraťme se k svému Pánu a Bohu, neboť naše dřívější hříchů nás od něho odcizily. Neztrácejme pro velikost svých hříchů naději na odpuštění, neboť velká láska zahladí velké hříchů!

Hospodin je dobrý a milosrdný, nechce smrt hříšníků, ale pokání, je trpělivý a bohatý na slitování. Není netrpělivý jako my lidé, ale dlouho toužebně čeká na naše pokání. Jímá ho lítost nad každým zlem. To znamená, že když uznáme svoje hříchů a budeme se z nich kát, i Bůh bude litovat svých hrozeb a nedopustí na nás neštěstí, které jsme si zaviniili svými hříchů. Jestliže změníme své smýšlení, i On je změní. Každý hřích totiž na sebe váže další a další trápení. A jen Bůh je může od nás odstranit, jestliže se hříchů odřekneme a budeme s ním bojovat a konat pravé pokání.

Hospodin je dobrý a milosrdný, trpělivý a bohatý na slitování, jímá ho lítost nad každým zlem – říká prorok Joel. Aby nás však tato veliká Boží dobrotivost nečinila lehkomyslnými, dodává: Kdo ví, zda se neobráť k nám a neodpustí, nezanechá po sobě požehnání? To není nedůvěra k Boží dobrotě, ale výzva k upřímnému pokání. Kdo by činil pokání jen „naoko“, nemůže počítat s Božím odpuštěním a požehnáním. Příkladem opravdového pokání je pro nás král David, který říká: Smiluj se nade mnou, Bože, pro své milosrdenství, pro své velké slitování zahlad' mou nepravost... Kajícím a zkroušeným srdcem, Bože, nepohrdneš! A tak prvním krokem k nápravě života je pravdivé uznání a přiznání svých hříchů. Dále musí následovat lítost nad nimi a poctivá snaha je napravit. Obráťte se ke mně celým svým srdcem! A pak můžeme skutečně počítat s Božím odpuštěním a požehnáním.

A k tomu vám, milí krajané, přeji odvahu a světlo Ducha Svatého. Pak pro nás velikonoce budou radostné!

P. Šťáhl

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY 2007

KVĚTNÁ NEDĚLE – 01. dubna
10.30 Klausenhof, Flüeli-Ranft
Zakončení exercicií
19.00 Zürich, Krypta Herz-Jesu

Dnes se žehnají zelené ratolesti a při bohoslužbě se čtou pašije. Mše svatá v sobotu **31.03.** ve **Winterthuru** a v neděli **01.04.** v Bernu **NENÍ!**

ZELENÝ ČTVRTEK – 05. dubna
19.30 Krypta kostela Herz-Jesu

Bohoslužba se slaví na památku poslední večeře Pána Ježíše na rozloučenou s apoštoly, při níž ustanovil svátost kněžství a svátost oltářní.

VELKÝ PÁTEK – 06. dubna
17.00 Zürich, Krypta Herz-Jesu
DEN přísného postu (je možno pouze 1x za den dosyta se najíst bez masitých pokrmů).

Velkopáteční obřady připomínají Kristovo utrpení pro spásu celého světa.

BÍLÁ SOBOTA – 07. dubna
21.00 Zürich, Krypta Herz-Jesu
Bohoslužbu Bílé soboty začínáme společně s naší hostitelskou farností Herz-Jesu na nádvoří před kostelem **žehnáním ohně!**

Pak pokračujeme světelným průvodem do krypty. Při mši sv. bude **obnova křestních** slibů. Na konci budou požehnány **velikonoční pokrmy.**

NEDĚLE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – 08. dubna
8.30 Winterthur – kaple u kostela sv. Ulricha, Rosenberg
Při mši sv. budou požehnány **velikonoční pokrmy**, po mši společná snídaně v Českém klubu.

*V Zürichu večer mše svatá **NENÍ!***

2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ – 15. dubna
10.00 Aarau, sál pod kostelem sv. Petra a Pavla u nádraží
19.00 Zürich. Krypta kostela Herz-Jesu

*Ve Winterthuru v sobotu 14.4. večer mše svatá **NENÍ!***

Svátost smíření je možné přijmout před každou mší sv. nebo na požádání

P. Jan Med z Indie nám potvrdil, že náš dar 8.000,- CHF v pořádku dostal. Všem dárcům srdečně děkuje. Náš dar vždy využívá pro nejchudší děti, aby mohly dostat vzdělání. Letos má 91 let a doslova píše: „Já se ještě hýbám, ale pomalu předávám práci mladým. Jsou dobří a svědomití.“ Díky Vaší štědrosti jsme vybrali **8.088,65** CHF!

Velikonoční kázání sv. Maxima Turínského, biskupa

Kristus je náš den!

Kristovo vzkříšení otvírá říši mrtvých, nově pokřtění obnovují zemi, Duch svatý otvírá nebe; otevřené podsvětí vydává mrtvé, obnovená země rodí vzkříšené, otevřené nebe přijímá ty, kteří k němu stoupají.

Konečně přichází kající zločinec do ráje, těla svatých vcházejí do svatého města, mrtví se vracejí mezi živé. Kristovo zmrtvýchvstání uvádí všechno do pohybu. Země ty, které pochovala, posílá do nebe a nebe je přijímá a představuje Pánu. A tak Spasitel jediným činem svého umučení vyzdvihuje z hlubin, probouzí ze země a umisťuje na výsostech. Neboť Kristovo zmrtvýchvstání přináší svatým slávu a hříšníkům naději. Všechno stvoření je zváno k oslavě Kristova vítězství: *Toto je den, který připravil Pán, jásejme a radujme se z něho.*

Kristovo světlo je den bez noci; den, který nekončí. A že sám Kristus je tím dnem, naznačuje apoštol: *Noc pokročila, den se přiblížil.* Říká, že noc pokročila, ne že přijde další. Máš si uvědomit, že příchod Kristova světla zahání ďábelské temnoty, takže už nemají nastat mrákoty hříchu, a že nehasnoucí jas zaplaňuje dřívější chmury, takže už nemá přístup plíživci se nepravost.

Nebeský Otec říká ústy Šalomounovými: *Já jsem způsobil, že na nebi vzešlo světlo nehasnoucí.* Takže po nebeském dni už nikdy nenásleduje noc, ani po Kristově ospravedlnění už nepřicházejí temnoty hříchů. Nebeský den totiž září stále, stále svítí jeho jas a nemůže jej pohltit žádná temnota. A stejně se i světlo Kristovo ustavičně třpytí a žádné mračno hříchu je nemůže zastřít. Proto říká evangelista Jan: *To světlo svítí v temnotě a tma ho nepohltila.*

Nuže, sestry a bratři, v tento svatý den se máme všichni radovat! Nikdo ať se pro vědomí svých hříchů nestrání společné radosti, nikdo ať se pro břemeno nepravostí nevyhýbá společným modlitbám. Neboť v tento den nesmí ani hříšník ztrácet naději v odpuštění. Má přece nemalou záruku: Když směl i lotr přijít do ráje, proč by neměl dojít milosti křesťan?

Kristus je přece naše světlo a den, jeho krása a vznešenost převyšuje krásu všech hvězd; On září jako slunce v nebeských oblacích; On je vládce světla, který nezná západu; On je absolutní vítěz nad smrtí, hříchem i každým zlem. Proto slavnostně zpíváme: *Toto je den, který připravil Pán, jásejme a radujme se z něho!*

Hospodaření České misie ve Švýcarsku za rok 2006:

Veškeré příjmy (sbírky při bohoslužbách, příspěvky a dary členů misie přímo na náš účet, příspěvek od Zentralkommission) daly celkem: **36.807,- CHF**

Veškeré výdaje (běžný provoz misie, tisk Hlasu misie, provoz auta, pojistky, příspěvky na cizí účely – charita, diecéze, bohoslovci, Osthilfe, apod.) činily: **34.727,- CHF**

Zůstatek pro rok 2007: **2.080,- CHF**

Srdečně Pán Bůh zaplat' za Vaši přízeň naší misii i za každý příspěvek. **Sbírka pro Otce Meda se eviduje zvlášť!**

Slečna Adéla Holzerová (uprostřed), rodem z Moravy, Šatov u Znojma, přijala v pátek 2. února 2007 v klášteře Magdenau (u St. Gallenu) řeholní oděv sester cisterciáček a začala svou přípravu (noviciát) na složení prvních slibů v této klášterní komunitě. Když Pán Bůh dá a vytrvá, bude po sestře Veronice a Beatě (obě také z Moravy) už třetí českou sestrou v tomto krásném klášteře. Ať už toto místo známe nebo ne, můžeme ji aspoň občas doprovázet svou modlitbou!

Matka Alžběta

(z Karmelitánského kalendáře 2005)

Během druhé světové války byla matka Alžběta představenou jedné řeholní komunity v Lyonu. Ve svém klášteře ukrývala osoby hledané Němci. Dne 25. března byla zatčena gestapem a internována v ženském koncentračním táboře v Ravensbrücku.

Každou neděli četla na oddělení číslo 15, v koutku, liturgické texty. Celý tábor matku velebil. A jak by ne? Byla samý úsměv, radost, pokoj a překypovala láskou.

Na Velký pátek roku 1945 příslušníci SS vyvolávali čísla žen, které byly určeny do plynové komory. Matka Alžběta na seznamu nebyla. Plakala. Všechny plakaly. Některé křičely: „Nechceme umřít!“ „Jsem mladá, jsem silná, mohu pracovat!“ Z bloku odcházely po jedné. Alžběta přistoupila k jedné mladé ženě: „No tak... jen odvahu!“ Ta odpověděla: „Mám dvě děti!“ Matka Alžběta pohlédla na okno: „Honem, rychle, vyskoč z okna!“

Žena váhá. Matka Alžběta ji postrkuje k oknu.

„Nikdo tě neuvidí. Prohlížejí jen tam vzadu pod postelemi. Rychle...“

Nakonec poslechla. A když příslušník SS vykřikl jako poslední číslo trestankyně, která právě utekla, Matka Alžběta vykročila. Podívala se na ty, které zůstaly, a řekla: „Jdu do nebe... Dejte to vědět sestram v Lyonu!“

To, co Matka Alžběta vykonala pro matku dvou dětí, vykonal Kristus pro nás pro všechny. Svou hroznou smrtí zaplatil za naše hříchy.

PRAVIDELNÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY

- Zürich:** každou neděli v **19.00** hod. v kryptě kostela Herz Jesu, Aemtlerstr. 49
- Winterthur:** každou sobotu v **18.00** hod. v kapli P.Marie u kostela Sv. Ulricha, Rosenberg
- Bern:** každou 1. neděli v měsíci v **09.30** hod. v kryptě kostela Bruder Klaus, Segantinistr. 26
- Aarau:** každou 3. neděli v měsíci v **10.00** hod. v sále pod kostelem sv. Petra a Pavla (u nádraží)
- Luzern:** každou 4. neděli v měsíci v **10.00** hod. v kryptě kostela sv. Karla u Karlsbrücke, Spitalstrasse 93
- Každá středa:** SETKÁNÍ MLÁDEŽE (slovenské i české) v Italské misii na Feldstr. 109. Od **20.00** hod. v kostele mše sv., po ní do 23.00 hod. přátelské posezení a společenské hry ve velkém sále pod kostelem. Pořádá slovenská misie a všichni mladí i starší, Slováci a Češi jsou zváni. (**Končí 28.03.2007 a znovu začíná 18.04.2007**)
- Každý čtvrtek:** SPOLEČENSTVÍ MODLITBY: v **19,45** hod. mše svatá, po ní modlitba růžence. Italská misie, kostel Dona Bosca - Feldstr. 109, Zürich. (**Končí 22.03.2007 a znovu začíná 19.04.2007**)
- První pátek** v měsíci mše sv. v **19.30** hod v kapli kostela Herz Jesu, Aemtlerstr. 49, Zürich
- Každá poslední neděle v měsíci** – setkání po mši svaté v Zürichu v novém farním klubu asi do 21.30 hod. Nápoje zajišťuje misie, malé občerstvení každý sám. Všichni jsou zváni a vítáni!
- Slovenské mše sv.:** v Zürichu: každou neděli v **09.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36
v Luzernu: každou **první a třetí** neděli v měsíci v **17.30** hod. v St.Peters-kapelle
v Basileji: každou **druhou a čtvrtou** neděli v měsíci v **18.00** hod. v kostele Allerheiligen, Neubadenstrasse 95.
v Bernu: každou **druhou a čtvrtou** sobotu v měsíci v **17.30** hod. v kostele Dreifaltigkeit na Taubenstrasse u hlavního nádraží
v Ženevě: každou **první** sobotu v měsíci v **16.00** hod. v kapli sv. Terezie, 14, Av. Peschier
v Lausann: každou **třetí** sobotu v měsíci v **16.00** hod. v Chapelle du Servan, 12, Rue Eugène-Grasset
Na všech místech slouží slovenský misionář z Zürichu P.František Polák, SDB

Aktuální informace České i Slovenské misie najdete také (kdo máte computer a internet) na www.slovaci.ch !!

MIMORÁDNÉ AKCE A VYJÍMKY

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA se koná **29.3-1.4. 2007** na obvyklém místě ve Flüeli-Ranft v rodinném pensionu manželů Langových Klausenhof. Duch. obnovu povede Otec prelát Pavel Kučera z Německa. Pravidelní účastníci dostali pozvánky s přihláškou v lednu. **Nezapomeňte ji vyplnit a odeslat!!** Případní další zájemci se můžete přihlásit u paní Jobové, **T: 055-240 52 22!**

NÁRODNÍ POUŤ do EINSIEDELN: V letošním roce se bude konat **první neděli** v červnu!! Poznamenejte si datum: **03.06.2007**, poutní mše svatá ve **14.30** hodin. Pozván je ostravsko-opavský biskup Václav Lobkovicz, který svou účast písemně potvrdil.

Prosím krajany, abyste si na tento termín **neplánovali žádné jiné akce**, abychom se aspoň jednou za rok mohli sejít v hojném počtu!!!

PODĚKOVÁNÍ za vydařenou **vánoční besídku** náleží především paní Hance Mazáčkové, která se ochotně ujala vedení programu, a také hojnému počtu rodičů s dětmi!

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ:

Po zemřelém misionáři **Otcí Martinu Mazákovi**, (+**17. listopadu 2006**), který sloužil slovenským i českým krajanům ve francouzsky mluvící části Švýcarska, převzal bohoslužby Otec František z Zürichu. Jedná se o bohoslužby v Ženevě a Lausann. Místo a doba konání je uvedeno v tabulce nahoře! I když jsou mše sv. pouze 1x za měsíc, prosím, abyste tuto možnost využívali.

STATISTICKÝ POHLED NA ČECHY VE ŠVÝCARSKU:

Celkový počet katolíků v roce 2006:	3 885
V diecézi Basel:	1 593
V diecézi Chur:	1 317
V diecézi St. Gallen:	275
V diecézi Lausanne, Genf, Freiburg:	594
V diecézi Sitten:	29
V diecézi Lugano:	77

Podle Kantonů:

1. Zürich: 1 114;	2. Bern: 444;	3. Argau: 293
a Basel: 293;	4. Vad: 282;	5. St. Gallen: 246;
6. Genf: 206;	7. Luzern: 160.	

